

ΠΆΕΙ

πάει, ρ. [γ' εν. πρόσ. του ρ. πάω]. **1.** κατευθύνεται προς κάπου: «έφυγε βιαστικός και πάει στο σπίτι του». **2.** οδηγεί κάπου: «αυτός ο δρόμος θα σε πάει στο σπίτι». **3.** εξελίσσεται, συνεχίζεται κάτι: «πάει καλά η δουλειά»;». (Λαϊκό τραγούδι: *δούλευε σκλάβε δούλευε ως τη στερνή πνοή σου αφού γεννήθηκαν φτωχός έτσι θα πάει η ζωή σου*). **4.** τελείωσε κάτι: «πάει κι αυτή η δουλειά». **5.** πήρα οριστικά και αμετάκλητα την απόφασή μου: «πάει, θα τον καταγγείλω τον άτιμο». Συνών. *ξεμπέρδεψε / τελείωσε ή τελείωσε*. **5.** χάθηκε κάτι: «πάει ο αναπτήρας μου». **6.** καταστράφηκε κάτι: «έπεσε η καύτρα του τσιγάρου στο παντελόνι και πάει το παντελόνι». (Λαϊκό τραγούδι: *γελάνε τα παπούτσια μου, πάει το παντελόνι, σε τούτο το ρεστάρισμα καμιά δε με ζυγώνει*). **7.** αρμόζει, ταιριάζει, είναι σωστό: «πάει να συμπεριφέρεσαι μ' αυτόν τον τρόπο;». **8.** έφυγε: «πριν από λίγο ήταν εδώ, αλλά πάει μαζί με τους άλλους». (Τραγούδι: *πάει κι αυτή η Κυριακή και οι χαρές μας πάνε // μην κλαις φτωχέ τραγουδιστή, χαρά ο κόσμος απαιτεί κι αν σε πρόδωσε και πάει, ποιος για σένα θα νοιαστεί*). **9.** λειτουργεί: «πάει τ' αυτοκίνητο;». **10.** επιδιώκει, προσπαθεί κάτι: «είναι καιρός τώρα που πάει να τους τα ξαναφτιάξει || κάτι πάει να πει, αλλά όλο το μετανιώνει». **11.** πρόκειται, βρίσκεται στο σημείο να συμβεί, να ολοκληρωθεί, να εκπληρωθεί κάτι: «πάει να βρέξει || πάει να κλείσει η πληγή || πάει να τελειώσει κι αυτός ο χρόνος». **12.** συχνάζει κάπου: «αυτός που ψάχνεις πάει στο τάδε μαγαζί». **13.** πέθανε, σκοτώθηκε: «πάει στα καλά καθούμενα ο άνθρωπος». (Λαϊκό τραγούδι: *του ήλιου σβήστηκε το φως, χάθηκε το φεγγάρι και πάει το παλικάρι καημός και πόνος μου κρυφός*)· βλ. και λ. πάω και ηγαίνω. (Ακολουθούν 237 φρ.)·

- αλλού το πάει, βλ. λ. [αλλού](#)·

- *άσ' το να πάει!* μην το υπολογίζεις, βγάλ' το από το νου σου, διάγραψέ το: «ας το να πάει, που κάθεσαι και στενοχωριέσαι για έναν παλιοαναπτήρα!». (Λαϊκό τραγούδι: *άσ' το να πάει, άσ' το, άσ' το πονάει, άσ' το, μη βάζεις όρους, γι' αγάπη μιλάμε και στην αγάπη συμφωνίες δε χωράνε*)·

- *άσ' το να πάει κατ' ανέμου!* βλ. λ. [άνεμος](#)·

- *άσ' το να πάει στ' ανάθεμα!* βλ. λ. [ανάθεμα](#)·

- *άσ' το να πάει στα κομμάτια!* βλ. λ. [κομμάτι](#)·

- *άσ' το να πάει στα τσακίδια!* βλ. λ. [τσακίδια](#)·

- *άσ' το να πάει στην ευχή!* βλ. λ. [ευχή](#)·

- *άσ' το να πάει στην οργή!* βλ. λ. [οργή](#)·

- *άσ' το να πάει στο δαίμονα!* βλ. λ. [δαίμονας](#)·

- *άσ' το να πάει στο διάβολο!* βλ. λ. [διάβολος](#)·

- *άσ' το να πάει στο καλό!* βλ. λ. [καλός](#)·

- *άσ' το να πάει στον κόρακα!* βλ. λ. [κόρακας](#)·

- *άσ' τον να πάει κατ' ανέμου!* βλ. λ. [άνεμος](#)·

- *άσ' τον να πάει στ' ανάθεμα!* βλ. λ. [ανάθεμα](#)·

- *άσ' τον να πάει στα κομμάτια!* βλ. λ. [κομμάτι](#)·

- *άσ' τον να πάει στα τσακίδια!* βλ. λ. [τσακίδια](#)·

- *άσ' τον να πάει την ευχή!* βλ. λ. [ευχή](#)·

- άσ' τον να πάει στην οργή! βλ. λ. [οργή](#).
- άσ' τον να πάει στο δαίμονα! βλ. λ. [δαίμονας](#).
- άσ' τον να πάει στο διάβολο! βλ. λ. [διάβολος](#).
- άσ' τον να πάει στο καλό! βλ. λ. [καλός](#).
- άσ' τον να πάει στον κόρακα! βλ. λ. [κόρακας](#).
- ας πάει και το παλιάμπελο, βλ. λ. [παλιάμπελο](#).
- ας πάει στον αγύριστο, βλ. λ. [αγύριστος](#).
- αυτό πού πάει; (για λόγια ή πράξεις)βλ. λ. αυτός.
- δε μου πάει, **α.** έχω αναστολές να συμπεριφερθώ με κάποιο συγκεκριμένο τρόπο, γιατί δεν αρμόζει στη φιλοσοφία μου, στην παιδεία μου, στο χαρακτήρα μου, στην ψυχοσύνθεσή μου: «δε μου πάει να εναντιώνομαι στους γονείς μου, γιατί αλλιώς έχω μάθει από μικρός». (Λαϊκό τραγούδι: είσαι νινί μικρό μου και **δε μου πάει ένα μωρό να έχω στο πλευρό μου**). **β.** (για είδη ένδυσης ή υπόδησης) δεν είναι στα μέτρα μου ή δε με κολακεύει: «δε μου πάει αυτό το κοστούμι, γιατί με κάνει σαν καρναβάλι || δε μου πάει αυτό το πατούμενο που πήρα, γιατί μου κάνει κάτι πόδια σαν βάρκες». (Λαϊκό τραγούδι: το τραγιασκάκι, φίλε μου, βγάλτο και **δε σου πάει**· όση φιγούρα μου 'κανες αυτό σου τη χαλάει). Συνών. δε μου πρέπει / δε μου ταιριάζει.
- δεν ξέρει τι πάει να πει..., βλ. λ. [είπα](#).
- δεν ξέρει τι πάει να πει ναι, βλ. λ. [ναι](#).
- δεν ξέρει τι πάει να πει όχι, βλ. λ. [όχι](#).
- δεν ξέρει τι πάει να πει σπίτι, βλ. λ. [σπίτι](#).
- δεν πάει, **α.** δεν αρμόζει, δεν ταιριάζει, δεν είναι σωστό: «δεν πάει να συμπεριφέρεσαι μ' αυτόν τον τρόπο». **β.** δε λειτουργεί: «πάρε κάποιο άλλο αυτοκίνητο, γιατί αυτό δεν πάει». **γ.** (στη νεοαργκό) αποκαρδιωτική απάντηση στην ερώτηση πώς πάει; που μας απευθύνει κάποιος: «καλώς, το παλικάρι. Πώς πάει; -Δεν πάει».
- δεν πάει άλλο, βλ. λ. [άλλος](#).
- δεν πάει η γλώσσα μου να..., βλ. λ. [γλώσσα](#).
- δεν πάει καλά, βλ. λ. [καλός](#).
- δεν πά(ει) να..., αδιαφορώ τελείως, δε με νοιάζει καθόλου αν...: «δεν πάει να φωνάζει όσο θέλει, ούτε που με νοιάζει || δεν πα' να χαλάσει, μήπως δικό μου είναι!».
- δεν πά(ει) να γαμηθεί! βλ. λ. [γαμιέμαι](#).
- δεν πά(ει) να κρεμαστεί! βλ. λ. κρεμιέμαι.
- δεν πά(ει) να πηδηχτεί! βλ. λ. πηδιέμαι.
- δεν πάει πάσο, βλ. λ. πάσο.
- δεν πάει πίσω, βλ. λ. πίσω.

- δεν πάει στο διάβολο! βλ. λ. [διάβολος](#)·
- δεν πάει τίποτα κάτω, βλ. λ. [κάτω](#)·
- είπε ο Εβραίος να πάει στο παζάρι κι έτυχε μέρα Σάββατο, βλ. λ. [Εβραίος](#)·
- εμείς γι' αλλού πηγαίναμε κι αλλού η ζωή μας πάει, βλ. λ. ζωή·
- έφυγε και πάει, **α.** εξαφανίστηκε: «απ' τη μέρα που αποκαλύφθηκε η κατάχρησή του, έφυγε και πάει απ' την παρέα μας». **β.** πέθανε, σκοτώθηκε: «μετά από πολύχρονη αρρώστια, έφυγε και πάει || καρφώθηκε με τ' αυτοκίνητό του πάνω σε μια κολόνα κι έφυγε και πάει»·
- η γλώσσα της πάει ροδάκι, βλ. λ. [γλώσσα](#)·
- η γλώσσα της πάει ψαλίδι, βλ. λ. [γλώσσα](#)·
- η δουλειά πάει άσφαλο, βλ. λ. [δουλειά](#)·
- η δουλειά πάει για φούντο, βλ. λ. [δουλειά](#)·
- η δουλειά πάει γόνατο, βλ. λ. [δουλειά](#)·
- η δουλειά πάει κορδέλα, βλ. λ. [δουλειά](#)·
- η δουλειά πάει κορδόνι, βλ. λ. [δουλειά](#)·
- η δουλειά πάει κουπί, βλ. λ. [δουλειά](#)·
- η δουλειά πάει μια χαρά, βλ. λ. [δουλειά](#)·
- η δουλειά πάει μπροστά, βλ. λ. [δουλειά](#)·
- η δουλειά πάει νορμάλ, βλ. λ. [δουλειά](#)·
- η δουλειά πάει πρίμα, βλ. λ. [δουλειά](#)·
- η δουλειά πάει ραβάνι, βλ. λ. [δουλειά](#)·
- η δουλειά πάει ρολόι, βλ. λ. [δουλειά](#)·
- η δουλειά πάει σαν τον κάβουρα, βλ. λ. [δουλειά](#)·
- η δουλειά πάει σημειωτόν, βλ. λ. [δουλειά](#)·
- η καρδιά μου πάει να σπάσει ή πάει να σπάσει η καρδιά μου, βλ. λ. [καρδιά](#)·
- η στάμνα πολλές φορές πάει στη βρύση και μια φορά σπάει, βλ. λ. [στάμνα](#)·
- θα πάει μακριά η βαλίτσα; βλ. λ. [βαλίτσα](#)·
- θα πάει μακριά η δουλειά; βλ. λ. [δουλειά](#)·
- θα πάει πολύ μακριά; βλ. λ. [μακριά](#)·
- θέλησε ο Εβραίος να πάει στο παζάρι κι έτυχε μέρα Σάββατο, βλ. λ. [Εβραίος](#)·

- και πάει λέγοντας, λέγεται για πράξη που επαναλαμβάνεται συνεχώς, που εξακολουθεί να γίνεται η ίδια χωρίς σταματημό: «μπήκαν, βγήκαν, χόρεψαν, τραγούδησαν, ξαναμπήκαν, ξαναβγήκαν, ξαναχόρεψαν και πάει λέγοντας όλο το βράδυ»·

- και πολύ σου πάει, είναι πολύ περισσότερο αυτό που σου δίνω από αυτό που πρέπει να πάρεις ή να ωφεληθείς, σου είναι υπερβολικά πολύ: «και πολύ σου πάει τέτοια γυναίκα που σου προξένεψα, γιατί και όμορφη είναι και μορφωμένη, ενώ εσύ και κακάσχημος είσαι και αμόρφωτος || και πολύ σου πάει να σου δώσω τόσα λεφτά γι' αυτή την παλιοκατασκευή που μου έχεις κάνει!». Συνών. και πολύ σου είναι / και πολύ σου πέφτει, λ. πέφτω·

- κι ο κουτσός με τόνα πόδι, κούτσα κούτσα πάει στην πόλη, βλ. λ. [κουτσός](#)·

- κίνησε ο Εβραίος να πάει στο παζάρι κι έτυχε μέρα Σάββατο, βλ. λ. [Εβραίος](#)·

- μ' έφερε ίσαμ' εκεί που δεν πάει άλλο, βλ. λ. [εκεί](#)·

- με πάει από αναβολή σε αναβολή, βλ. λ. [αναβολή](#)·

- με πάει από αύριο σ' αύριο, βλ. λ. [αύριο](#)·

- με πάει από βδομάδα σε βδομάδα, βλ. λ. [βδομάδα](#)·

- με πάει από Δευτέρα σε Δευτέρα, βλ. λ. [Δευτέρα](#)·

- με πάει από μέρα σε μέρα, βλ. λ. [μέρα](#)·

- με πάει από σήμερα σ' αύριο, βλ. λ. [σήμερα](#)·

- με πάει στους ουρανούς (κάτι), βλ. λ. [ουρανός](#)·

- μέχρις εκεί πάει το μυαλό του, βλ. λ. [μυαλό](#)·

- μου πάει, **α.** (για πρόσωπα στη νεοαργκό) είναι αποδεκτός εκ μέρους μου, γιατί έχει τον ίδιο χαρακτήρα ή τα ίδια ενδιαφέροντα με τα δικά μου ή γιατί είναι της ίδιας κοινωνικής τάξης με μένα: «ο τάδε που με γνώρισες μου πάει, γιατί έχει τα ίδια ενδιαφέροντα με μένα». **β.** (για είδη ένδυσης ή υπόδησης) μου ταιριάζει, με κολακεύει: «αυτό το κουστούμι μου πάει». Πολλές φορές, η φρ. κλείνει με το *μια χαρά*·

- μου πάει γάντι, βλ. λ. γάντι·

- μου πάει γούρι, βλ. λ. [γούρι](#)·

- μου πάει έξι κι ένα ή μου πάει έξι και μία, βλ. λ. έξι κι ένα·

- μου πάει ζουμί, βλ. λ. ζουμί·

- μου πάει κόντρα, βλ. λ. κόντρα·

- μου πάει νερό, βλ. λ. νερό·

- μου πάει πέντε πέντε, βλ. λ. πέντε·

- μου πάει ριπιτίδι, βλ. λ. [ριπιτίδι](#)·

- μου πάει τρεις και δέκα ή μου πάει τρεις και μία ή μου πάει τρεις τριανταμία, βλ. λ. τρεις·

- μου πάει τσίρλα, βλ. λ. [τσίρλα](#)·

- να πάει από κει που ήρθε! βλ. λ. [εκεί](#).
- να πάει σπίτι ή να πάει στο σπίτι ή να πάει στο σπίτι του, βλ. λ. [σπίτι](#).
- να, σου πάει! φοβάσαι πάρα πολύ, χέζεσαι απάνω σου από το φόβο σου: «μόλις τον δεις ν' αγριεύει, να, σου πάει!». Συνήθως συνοδεύεται από χειρονομία με τη γροθιά σφιγμένη λίγο επάνω από την κοιλιά να κινείται προς τα εμπρός και πλάγια υποδηλώνοντας την ευκολιότητα.
- ξέρω τι πάει να πει, βλ. λ. [είπα](#).
- ο γέρος ή από πέσιμο πάει ή από χέσιμο, βλ. λ. [γέρος](#).
- ο καιρός (το) πάει για..., βλ. λ. [καιρός](#).
- ο κόσμος πάει κι έρχεται, βλ. λ. [κόσμος](#).
- ο νους του πάει αλλού ή πάει αλλού ο νους του, βλ. λ. [νους](#).
- ο νους του πάει στο κακό, βλ. λ. [νους](#).
- οι επιθυμίες του ανθρώπου είναι σαν τις μέρες: μια πάει, άλλη έρχεται, βλ. λ. [επιθυμία](#).
- όνειρο ήταν και πάει, βλ. λ. [όνειρο](#).
- όποιος δεν ακούει τους γέροντες, πάει δέρνοντας, βλ. λ. [γέρος](#).
- όποιος πάει πρωτύτερα στο μύλο, εκείνος αλέθει, βλ. λ. [μύλος](#).
- όποιος πάει στο βάλτο να κυνηγήσει, θα γελαστεί, βλ. λ. [βάλτος](#).
- όπου πάει κι όπου βρεθεί, βλ. λ. [όπου](#).
- όπου πάει κι όπου σταθεί, βλ. λ. [όπου](#).
- όσο πάει, βλ. λ. [όσος](#).
- όσο πάει και..., βλ. λ. [όσος](#).
- όταν δεν πάει ο Μωάμεθ στο βουνό, πάει το βουνό στο Μωάμεθ, βλ. λ. [Μωάμεθ](#).
- ό,τι και να την κάνουν τη μύγα, στα σκατά θα πάει, βλ. λ. μύγα.
- πάει αλυσίδα το πράμα, βλ. λ. [αλυσίδα](#).
- πάει από πατέρα σε γιο ή πάει απ' τον πατέρα στο γιο, βλ. λ. πατέρας.
- πάει για βρούβες, βλ. λ. βρούβα.
- πάει για κατούρημα, βλ. λ. κατούρημα.
- πάει για κούμαρα, βλ. λ. [κούμαρο](#).
- πάει για μαχαίρι (κάποιος), βλ. λ. μαχαίρι.
- πάει για μέλλον, βλ. λ. [μέλλον](#).

- πάει για παλιοσίδερα, (για αυτοκίνητα), βλ. λ. [παλιοσίδερα](#).
- πάει για πιπί του, βλ. λ. πιπί.
- πάει για πνίξιμο, βλ. λ. πνίξιμο.
- πάει για πουρνάρια, βλ. λ. πουρνάρι.
- πάει για φούμαρα, βλ. λ. φούμαρο.
- πάει για φούντο, βλ. λ. φούντο.
- πάει για χαμομήλι, βλ. λ. χαμομήλι.
- πάει για χέσιμο, βλ.λ. χέσιμο.
- πάει γόνα, βλ. λ. γόνα.
- πάει γόνατο, βλ. λ. [γόνατο](#).
- πάει γυρεύοντας ή το πάει γυρεύοντας, **α.** ενεργεί ή συμπεριφέρεται με τέτοιο τρόπο, που είναι σαν να επιδιώκει να πάθει κάποιο κακό: «αφού τρέχει σαν τρελός με τ' αυτοκίνητό του, είναι σαν να το πάει γυρεύοντας να φάει το κεφάλι του». **β.** επιδιώκει κάτι επίμονα: «το πάει γυρεύοντας για καβγά».
- πάει; δεν πάει! δεν αρμόζει, δεν ταιριάζει, δεν είναι σωστό, δεν επιτρέπεται: «κοτζάμ επιστήμονας να κάνεις παρέα μ' αυτούς τους αλήτες, πάει; δεν πάει!». Ερώτηση και απάντηση από το ίδιο πρόσωπο.
- πάει δεν πάει, (για πράγματα ή πρόσωπα) είναι αμφίβολο αν θα μπορέσει να κινηθεί, να λειτουργήσει, να φτάσει κάπου: «τ' αυτοκίνητο είναι πολύ παλιό και πάει δεν πάει σ' αυτόν τον ανήφορο || έχει τέτοιο μεθύσι που πάει δεν πάει στο σπίτι του».
- πάει η δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#).
- πάει η λαμαρίνα! βλ. λ. [λαμαρίνα](#).
- πάει (και) τέλειωσε, κατηγορηματική δήλωση που δεν επιδέχεται περαιτέρω συζήτηση ή αμφισβήτηση: «όποιος δε δουλεύει, θ' απολύεται αμέσως, πάει και τέλειωσε». (Λαϊκό τραγούδι: *μπορεί να μ' έλιωσε, μα τώρα πάει τέλειωσε*).
- πάει καιρός που... ή πάει καιρός τώρα που..., βλ. λ. [καιρός](#).
- πάει καιρός που δεν..., βλ. λ. [καιρός](#).
- πάει καιρός που μας άφησε, βλ. λ. [καιρός](#).
- πάει καλά! βλ. λ. [καλός](#).
- πάει καλά, βλ. λ. [καλός](#).
- πάει καλά; βλ. λ. [καλός](#).
- πάει καλειά του, βλ. λ. καλειά.
- πάει καρφί, βλ. λ. καρφί.

- πάει κατά διαβόλου, βλ. λ. [διάβολος](#).
- πάει κατά διαβόλου η δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#).
- πάει κι έρχεται, (για πρόσωπα, καταστάσεις ή πράγματα), που είναι ανεκτός, υποφερτός: «δεν μπορώ να πω πως είναι σπουδαίος άνθρωπος, αλλά πάει κι έρχεται || τώρα που έχουμε σταθερή κυβέρνηση πάει κι έρχεται, γιατί έχουμε κάποια ησυχία || αυτό τ' αυτοκίνητο που αγόρασες πάει κι έρχεται κι όχι σαν το προηγούμενο, που ήταν σακαράκα!». Πολλές φορές, της φρ. προτάσσεται το κάτι.
- πάει μαζί, βλ. λ. μαζί.
- πάει κουρμπάνι, βλ. λ. [κουρμπάνι](#).
- πάει μακριά η βαλίτσα, βλ. λ. [βαλίτσα](#).
- πάει μακριά η δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#).
- πάει με όλα, **α.** (για είδη ένδυσης ή υπόδησης) ταιριάζει, συνδυάζεται με όλα: «αυτή η μονόχρωμη γραβάτα πάει με όλα (ενν. τα ρούχα) || αυτά τα παπούτσια με το ουδέτερο χρώμα πάνε με όλα (ενν. τα ρούχα)». **β.** (για ποτά) συνοδεύει κάθε φαγητό: «η κόκα κόλα πάει με όλα (ενν. τα φαγητά) || το ουίσκι πάει με όλα (ενν. τα φαγητά)». βλ. και φρ. *πάει παντού*.
- πάει με τα τέσσερα, βλ. λ. τέσσερα.
- πάει με το ντοβλέτι, βλ. λ. [ντοβλέτι](#).
- πάει με χίλια, (για πρόσωπα ή τροχοφόρα) βλ. λ. χίλιοι.
- πάει μια και κάτω, βλ. λ. [κάτω](#).
- πάει μπρος πίσω, βλ. λ. [μπρος](#).
- πάει μπροστά, (για ρολόγια), βλ. λ. *μπροστά*.
- πάει να γαμήσει, βλ. φρ. *πάει για χέσιμο*.
- πάει να διορθώσει τ' αδιόρθωτα, βλ. λ. [αδιόρθωτος](#).
- πάει να μου στρίψει, κινδυνεύω να τρελαθώ: «έχω τόσα προβλήματα, που πάει να μου στρίψει».
- πάει να μου φύγει ο νους, βλ. λ. [νους](#).
- πάει να μου φύγει το κεφάλι, βλ. λ. [κεφάλι](#).
- πάει να μου φύγει το μυαλό, βλ. λ. [μυαλό](#).
- πάει να πάρει τον αέρα του, βλ. λ. αέρας.
- πάει να πει, βλ. λ. παναπεί.
- πάει να σκάσει, βλ. λ. [σκάω](#).
- πάει να σπάσει το κεφάλι μου, βλ. λ. [κεφάλι](#).
- πάει να τον... (την...), προσπαθεί, επιδιώκει να τον... (τη...): «τον παρακολουθώ ώρα που πάει να τον ξεγελάσει

|| πάει να την πηδήξει και της τάζει λαγούς με πετραχήλια»·

- πάει να φτύσει, βλ. φρ. πάει για χέσιμο·

- πάει να χέσει, βλ. φρ. πάει για χέσιμο·

- πάει όπου φυσάει ο άνεμος, βλ. λ. [άνεμος](#)·

- πάει πακέτο, (για πράγματα), βλ. λ. πακέτο·

- πάει παντού, **α.** (για έπιπλα) ταιριάζει, συνδυάζεται σε όποιο χώρο και αν τοποθετηθεί: «αυτή η εταζέρα πάει παντού μέσα στο σαλόνι»· βλ. και φρ. πάει με όλα. **β.**(για αυτοκίνητα) πηγαίνει οπουδήποτε: «τ' αυτοκίνητό μου έχει κίνηση μπρος πίσω, γι' αυτό πάει παντού»·

- πάει, πέρασε! (για καιρό ή ηλικία) παρήλθε: «πάει, πέρασε ο παλιός καλός καιρός! || πάει, πέρασε η υιότη μας!»·

- πάει περίπατο, βλ. λ. [περίπατος](#)·

- πάει, πέταξε! (για πράγματα) χάθηκε, ιδίως κλάπηκε: «ακούμπησα τον αναπτήρα μου στο τραπέζακι και μέχρι να πω τον καφέ μου, πάει, πέταξε!»·

- πάει πίσω, (για ρολόγια), βλ. λ. πίσω·

- πάει πολύ! βλ. λ. πολύς·

- πάει πολύ μακριά, βλ. λ. [μακριά](#)·

- πάει προς το καλύτερο, βλ. λ. [καλύτερος](#)·

- πάει προς το χειρότερο, βλ. λ. χειρότερος·

- πάει ρολόι, βλ. λ. [ρολόι](#)·

- πάει σαν κάβουρας ή πάει σαν τον κάβουρα, βλ. λ. [κάβουρας](#)·

- πάει σαν κότα ή πάει σαν την κότα, βλ. λ. [κότα](#)·

- πάει σαν κουρντισμένη λατέρνα, βλ. λ. [λατέρνα](#)·

- πάει σαν ξεκούρντιστη λατέρνα, βλ. λ. [λατέρνα](#)·

- πάει σαν ξεκούρντιστο ρολόι, βλ. λ. [ρολόι](#)·

- πάει σαν πάπια ή πάει σαν την πάπια, βλ. λ. [πάπια](#)·

- πάει σαν χελώνα ή πάει σαν τη χελώνα, βλ. λ. χελώνα·

- πάει σε μάκρος, βλ. λ. [μάκρος](#)·

- πάει σε μάκρος η δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#)·

- πάει σερί η δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#)·

- πάει σερί το πράμα, βλ. λ. [σερί](#)·

- πάει σετ, (για πράγματα), βλ. λ. [σετ](#).
- πάει στα... (ακολουθεί αριθμός), (για ηλικία) είναι περίπου...: «η κόρη μου πάει στα δέκα». Εδώ, σχεδόν πάντα, ακούγεται στο εξής τύπο: «η κόρη μου είναι εννιά και πάει στα δέκα».
- πάει στο ταμπούμ για μαϊμούδες, βλ. λ. μαϊμού.
- πάει στοίχημα; βλ. λ. στοίχημα.
- πάει στρωτά, βλ. λ. [στρωτός](#).
- πάει στρωτά η δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#).
- πάει σύννεφο, βλ. λ. σύννεφο.
- πάει φαντάρος, βλ. λ. φαντάρος.
- πολύ του πάει! βλ. φρ. πολύ του πέφτει! λ. πέφτω.
- πόσο πάει; τι τιμή έχει; πόσο κοστίζει; πόσο πωλείται(:): «πόσο πάει το κιλό το τυρί; || πόσο πάει αυτό το πουκάμισο;». Συνών. πόσο έχει; / πόσο κάνει(:).
- πόσο πάει ο μήνας; βλ. λ. μήνας.
- πόσο πάει το μαλλί; βλ. λ. μαλλί.
- πού θα μου πάει! βλ. φρ. πού θα πάει! (Λαϊκό τραγούδι: **μία και δυο πού θα μου πάει;** θα γκρεμίσω το σαράι).
- πού θα πάει! θα έρθει κάποτε η στιγμή που περιμένω, που λαχταρώ: «πού θα πάει, δε θα μου πέσει και μένα μια φορά το λαχείο; Θα τρελαθώ στα ταξίδια || δε θα χρειαστεί κι αυτός μια φορά την ανάγκη μου, πού θα πάει! Θα του φερθώ με τον ίδιο άσχημο τρόπο που μου φέρθηκε». (Λαϊκό τραγούδι: **πού θα πάει, πού θα πάει πού θα βγει, θα γυρίσεις και για μας παλιοζωή**). Πολλές φορές, της φρ. προτάσσεται το ε ρε.
- πού θα πάει; έκφραση απορίας ή ανησυχίας για κάποια κακή κατάσταση που συνεχίζεται και έχει την έννοια ποια θα είναι η εξέλιξη, ποιο θα είναι το αποτέλεσμα, ποια θα είναι η κατάληξη: «πού θα πάει μ' αυτή την ακρίβεια; || πού θα πάει μ' αυτή την αναδουλειά;». Συνών. πού θα βγει(:).
- πού θα πάει η βαλίτσα; βλ. λ. [βαλίτσα](#).
- πού θα πάει αυτή η δουλειά; βλ. λ. [δουλειά](#).
- πού θα πάει αυτή η βιόλα; βλ. λ. [βιόλα](#)¹.
- πού θα πάει αυτή η κατάσταση; βλ. λ. [κατάσταση](#).
- πού θα πάει αυτό το βιολί; βλ. λ. [βιολί](#).
- πού θα πάει αυτός ο χαβάς; βλ. λ. χαβάς.
- πώς πάει; βλ. λ. [πώς](#).
- ρωτώντας πάει κανείς στην πόλη, βλ. λ. πόλη.
- σε πάει απέναντι, βλ. λ. [απέναντι](#).

- σόι πάει το βασίλειο, βλ. λ. [βασίλειο](#).
- σόι σοϊλέ πάει το βασίλειο, βλ. λ. [βασίλειο](#).
- σου πάει, **α.** σου αρμόζει: «με τέτοια κοτσάνα που είπες, σου πάει να φας το ξύλο της χρονιάς σου». **β.** (για είδη ένδυσης ή υπόδησης) σε κολακεύει: «πολύ σου πάει αυτό το κουστούμι || σου πάει αυτό το πατούμενο». Συνών. σου πρέπει / σου ταιριάζει.
- τι πάει να πει..., βλ. φρ. τι παναπεί, λ. παναπεί.
- το μυαλό του πάει αλλού ή πάει αλλού το μυαλό του, βλ. λ. [μυαλό](#).
- το μυαλό του πάει στο κακό ή πάει στο κακό το μυαλό του, βλ. λ.μυαλό.
- το πάει αλλού, βλ. λ. [αλλού](#).
- το πάει από αναβολή σε αναβολή, βλ. λ. [αναβολή](#).
- το πάει από αύριο σ' αύριο, βλ. λ. [αύριο](#).
- το πάει από βδομάδα σε βδομάδα, βλ. λ. [βδομάδα](#).
- το πάει από Δευτέρα σε Δευτέρα, βλ. λ. [Δευτέρα](#).
- το πάει από μέρα σε μέρα, βλ. λ. [μέρα](#).
- το πάει από σήμερα σ' αύριο, βλ. λ. [σήμερα](#).
- το πάει για..., (για καιρικές συνθήκες) έχει τάση για..., δείχνει πως θα...: «με τόσα σύννεφα στον ουρανό, το πάει για βροχή || έχει πάρα πολύ κρύο κι απ' ό,τι δείχνει το πάει για χιόνι».
- το πάει το γράμμα, βλ. λ. [γράμμα](#).
- το στόμα του πάει σαν μυδραλιοβόλο, βλ. λ. [στόμα](#).
- το στόμα του πάει σαν οπλοπολυβόλο, βλ. λ. [στόμα](#).
- το στόμα του πάει σαν πολυβόλο, βλ. λ. [στόμα](#).
- το στόμα του πάει σαν ραπτομηχανή, βλ. λ. [στόμα](#).
- φεύγει κι ακόμα πάει, βλ. λ. ακόμα.
- χάθηκε και πάει, βλ. ρ. έφυγε και πάει.
- ως εκεί πάει το μυαλό του, βλ. λ. [μυαλό](#).